

U R I I L L I UENUTO PEREKONNALEHT

ILMUB ÜKS KORD KUUS

TELLIMISHIND:

1 AASTA PEALE Mk. 300.—
½ AASTA PEALE „ 150.—
¼ AASTA PEALE „ 75.—

KUULUTUSHINNAD:

1 LEHEKÜLG Mk. 1000.—
½ LEHEKÜLGE „ 500.—
¼ LEHEKÜLGE „ 250.—

TOIMETUS JA TALITUS TALLINNAS, RATASKAEVU 22

N:o 4

DETSEMBER

1927

Meie ja jõulud.

Ajavaim on ebaaateline, väheusuline. Ametlikud usutunnistused näivad minetand hülgeaja. Aastasadu vanal Kreeka-Heebrea tarkusil juurduval ristiusul näib puuduvat tõmbejõud. Ristiusu dogmad ja eluvõõrad normid ei näe praegusaja teaduslikult mõtlema harjunud inimesele vastavat. On signinend hulk uusi usulahke ja usuõpetusi. Kuid kõik need sektid, usulahud, usundid, usutunnistused ja usuõpetused — hoolimata arvust ja kohanemisoskusist — ei haara enam inimest endisel määral. Eriti aga noort, kelle sydant veel ei koorma vanempõlvele omane süytunne, mis enesest on suurimaks tõukejõuks usulisile andumusile. Või millisele usunõrmile alludagi? Tahavad nad ju kõik olla absoluutsed, ainuõiged, ainumaksivad, ainuõndsakstegevad. Noorusliikumine on jäänd kylmaks välisraamilé, ametlikele usutunnistusile. Ja kuigi noori on kogund mõne usutunnistuse ymber, siis kyll enam omaealiste yhistundel, oma koguduse leidmisel, kui välisraamil või sisemisel tõekspidamisil. Usk on jäänd siin igamehe eriasjaks, isiklikuks endasse syvenemiseks, isiklikuks ilmasuhtumiseks, elu mõttestamiseks...

On siiski alu, kus ametlik usk on saand kultuseks, traditsiooniks, eluks eneseks ning kus ta kultusena, kombena elab

edasi unustades sagli eilse mõiste ja sisu. Niisugune ala on meie seltskundlikud pyhad. Nii on Mardi ja Maarja, Madise ja muud katoliku pyhade päevad kaotand rahva keskel oma tolleaegse tähenduse. Ning kollegiaegne tähendus polnud ehtne, vaid sisustet rahva muistse usundiga. Vaevalt keegi veel teab, et meie suurimad pyhad — jaanipäev ja jõulud — langevad ajasse, mil kõik põhjamaa rahvad — ka eestlased — pyhitsesid aastapööre (pööripäeva) pidu. (Lõunamail, kus päev ja öö pea alati yhepikkused, puudub selleks loodusseaduslik alus.) Kui aastaratas (rootsikeeli hjul = jyy, millest arvatavasti ka meie jõul) jõudis pöörepunkti ylimale tipule, syydati valgusandja (päikese) auks rõõmutuled (jaanituli). Valguse auks tantsiti tuledle ymber mystilikke rõõmutantse ning praegu veel näevad mõned vanad inglise, šoti ja fär-ööri saarte rahvatantsud pärit sellest ajast. Siit pääle hoiti tuld. Kas pole ka mõned meie vanad jõulukombed jõulutule öö läbi põletamisest, mida aga välja viia ei tohi, niisugust vana päritolu?

Nii. Pyhade sisustik on muutund, kuid pyhad ise, mida ristiusu toojad nähtavasti säädsid endiste rahva pyhade kohale, pysivad kaudse usu (uskude) kultusena edasi. Tunnistetakse neid ametlikult ja täidavad seda pyhade kultust isegi suurimad usuvastased, nagu nõukogude Vene, kes pole saand yle jõulu ja munnapyhist. Teeb ju nad rahvale tarvilikuks, mitte see ajaga muutuv usuline traditsioon ja komme, vaid seltskundliku pidutsemise vajadus. Ning mida enam rahvalikku kultuskyllast traditsiooni, mida enam rahvapäraseid roogasid (vastlajalg, mihkclipäts, mardihani, jõuluvorst), rahvapäraseid kõigile yhiseid kombeid (vastlasõit, jaanituli, jõulupuu, õnnevalamine, mardid ja kadrid, näärisokud jne.) mida enam pidulikkust ja massilist kokkupuutumist — seda suurem, sissejuurdunum, yldisem, mugavam ja pidulikum pidutsemine. Nooril ei võikski olla erilist kahju neist mitmesugusist luuvalu, kevade, kynni, karjalaskmise, kauna, rukkiloomise, lõikuse, kolletamise ja muist päevist ja pyhist, kui just nende päevadega yhenduses olnud ja nyyd ikka enam ja enam kaduvast seltskundlikust mugavusest. Paljudel niisugustel endistel suurteil rahvapyhadel (jyripäev, mihkclipäev) pole enam ruumi ametlikkude pyhade nimekirjas ning teistel on kadumas sisemine symbolika. Nii on jõulud pea täielikult perekunda pagend, jaanituli karjapoiste mänguks saand, näärisokud käivad veel ainult Saaremaal ringi ning mardid ja kadrid kaotavad iga aastaga oma kirevuse. Rahvapäraste roogade komme kaob ning muid pyhade pruuke tunnevad veel vast ainult vastavad rahvaluule professorid yli-

Sentimentaalne jõulukiri.

Tean: Sa ei usu juttu minu. —
Tuul keerutab nuttu, valgeid surilinu.
Tyhi on park ja rand, ei säääl Su kand
rända enam ammu kaasas minu.

Tean: Oled mind unustand,
unelmid purustand, käed teisel and.
Ja ammu ju oma tulisuu
nooremehele teisele ulatand.

Tean: Juba on jõulukuu;
laste palgil säramas jõulupuu.
Ent minu kärsik ind ei haara sind
ja sinu silmi kyylnad syytab mõni muu.

Tean: kylm on talvel meripind —
siiski tõmbab veri ta poole mind.
Ja sydamesse minu jääb ikka pilt sinu
kuigi ei mulle sirista su sydamelind.

Tean: Sa ei usu juttu minu.
tuul jäiseid toob pisaraid ja surilinu.
Tyhi on park ja rand, ei säääl su kand
rändand polegi kaasas minu.

Ago Jõger.

kooli juures. Kadumas on nende pyhade rahvalikkus, nende laiem ja massilisem mugavus, millist ometi enam kui enne vajab ka praegune mehaniseerit ajavaim. Vaevalt tahaks nydyki keegi jõulu või munadepya ajal olla yksi kellegagi kokkupuumata? Vaevalt täidavad seda tyhja kohta ka riiklikud ja riigi pyhad, mille del ikkagi juures ametlikkus ja paraadimaik.

Kuna ka perekundlikud pidutsemised (varrud, pulmad, synnipäevad, jne.) igapäevaga verevaesemaks ja kahvatumaks jäävad

nagu kogu perekunna elugi, on pidutsemisest nälgiv seltskond, erii noored, hakand otsima vajadusele vastavat aseainet. Esiotsa muidugi väiksemas ringes. Nii on YENY noored hakand yldiselt pidama osakundade aastapäivi, jõulu- ja nääriõhtuid, mälestuspäivi, jaanituld. Nii on töölistel 1. mai, saksa nooril pööripäevade (Sonnenwende) peod, rändlindel kevadepyha maipuudega ja põhjanoortel maipyha maikuningannadega. Nii pyhitsevad mägestiku noored omi kirmespidusid ning lõunamaa noorus uputab end vahel lilledesse ja karnevaalidesse. On tekkimas vanadele varemeile uut kultust ja uut seltskundlikku mugavust, mis on seda tugevam mida enam ta on rahvapärasem, traditsioonlikum.

Elule tulevadki jätta vabad teed. On tekkimas uus, tuleb selle yle aina rõõmustada ning jätta kõrvale mõistuslik kriitika. Elutseb aga veel endine kultus nagu jõulurõõmu jäänustes, tuleb teda viia tagasi tema põhiolomusele — suuremale seltskundlikule pidulikkusele ja yleelamisele.

Ja kuigi meil vast puudub võimalus heinu ja õlgi tuppua tuua, lehmadele leiba murda, õlgi lakke lykkida jne. ei puudu meil ometi muud võimalused jõuluvana, jõulupuki, kollektiivsete jõulumängude, jõulukinkide ja muude jõulutoimingute näol. Ärgu unustatagu, et jõulud on kollektiivse rõõmu pyhad ning tuleb seda rõõmu viia ka sinna, kus ta muidu puudub. Põhimõte on mitte minu, mitte sinu, mitte tema, vaid meie pyhad. Niisuguseid pyhi oode akse noorpõlvelt, niisugustele pyhadele vastavalt elustagem vastvaid vanu jõulukombeid, traditsioone, laule ja mänge.

Jõudu niisuguseiks jõuluiks!

13. XII. 27.

A. Meikop

Jõulud Rootsis.

„Uritulele“ kirjutand RAGNAR VALLMAN, Stockholmis.

„Jõulud on ukse ees,“ nii öeldakse Rootsis. See tähendab, jõulupühad on kätte jõudmas, ja kui see Eesti noori huvitab, kuidas jõuluid endisil ajal Rootsi külas pühitseti, tahan häämeelega natuke sellest pajatada. Vähearenend, kultuuriliselt mahajääänd kohil jõuluid pühitsetakse veel praegugi niiviisi, eriti maal. Paisuva rahvusvahelise kultuuri võidukäik hävitab ja tasandab nii paljugi rahvuslisest omapärasest...

Põhjamail on jõulud suurimaid aastapähi, vastandiks Ida- ja Edela-Euroopale, kus kevadpühi kõrgemalt hinnatakse. Kuni

ristiusu Rootsi tulekuni meie looduskumardajad esivanemad pühitsesid samal talve ajal oma suurima püha, niinimetet Mid-sommarblot (Südatalipüha), mil ohvreid toodi endi vägevaile jumalaile — Oden, Thor ja Frey. Ristiusu ilmumisel Midsommarblot ei võinud, loomulikult, enam kauem säilida, kiriklised jõulud pidid teda asendama. Aga nii mõnedki meie jõulukom-beist põlvenevad kindlasti paganaaegseist suurist ohvripidus-tusist.

Ja maal, külas, peeti neid pidustusi eriti põhjalikult ning suurejooneliselt, nagu allpool näeme.

Jõuluaaja pidustused algasid korra järele juba 1. detsemb-rist ja jõudsid lõpule alles 1. veebruariks, kuna november veel ettevalmistusajaks loeti nendele kauakestvaile pidustusile. Mai-nitud ajast oli mõjuvama tähendusega aeg 13. detsembrist kuni 13. jaanuarini, kuna suurimaks peeti 12 päeva, alates jõululau-päevast ja lõpetades Kolmekuningapäevaga. Need olid päevad, kus igasugune töö pidi seisma. Sellevastu detsembri esimene ja jaanuari teine pool ei olnud säärase tähtsusega, olles pühen-det vaid ettevalmistusile ja vähemaile järeldidustusile.

Palju oli eeltöid jõulute vastuvõtmise puhul muistses rootsi talumajas. Küpsetati jõululeiba, pruuliti jõuluõlu. Pesu pidi pestama, loomi tapetama, riideid õmmeldama. Kõik need tööd kuulusid kodusesse majapidamisse.

13. detsembril pühitseti eelpühana Lutsina-päeva (Lucia-dagen). Hommikul äratas peret valgeis rõivis tütarlaps, põlev küünal jukstes. Istuti lauda kohvile värskel leivaga.

Lutsina päeva järele ettevalmistused võtsid suurema hoo; tapeti loomi ja küpsetati, just kui oleks käsil olnud pere toiduga varustamine kogu aastaks. Lõpuks jõudis kätte ka jõululaupäev. Hommikul toodi kuusk metsast ja asetati tuppa, toideti ohtralt loomi, puisteti teri õues varblasile jne. — pidi ju helde oldama loomade vastu jõulu ajal. Põrandale heideti õlgi, seintele ripu-tati oksti. Siis käidi korraks saunas, riietuti paremaisest rõivisest ja — jõuluõhtu oligi käes. Kell 6 õhtul istuti söögilauda rik-kalikkude roogadega: puder, seapea, kala. . . Peale õhtusööki loeti valju häälega piiblist, lauldi, jagati jõulukinke. Ööseks heideti magama valgust kustutamata, tuli pidi põlema öö läbi tontide peletamiseks, keda usuti sel ööl ümber hulkuvat. Ööseks pidi pandama kauss pudruga õue Majavaimu jaoks, sellega oli soo-vitav ikka hääd sõprust pidada. Rahvausu järele võivad ka loomad jõuluõöl kõneleada, jõuluküünlaid on soovitav alal hoida kui arstimisvahendeid.

Järgneval jõulupüha hommikul tõusti üles väga vara, kella

3-4 ajal, et sõita jumalateenistusele („Julotta“). Varajasel hommiktunnil, sünges pimeduses sõideti kirikusse, põlevad tõrvikud regedel. Hobuste kuljused helisesid nii meeltülendavalt. . . Koduteel kihutati hobustega nii kiirelt kui iganes jõuti, kõneles ju rahvatarkus, kes esimesena kirikust koju jõuab, võib järgneval aastal esimesena lõikust pühitseda.

Jõulu esimene püha möödus vaikselt, kõik viibisid kodus, Jõulu teisel pühal oli aga rohkem elevust, jällegi võiduajamised, õhtul taredes tants. Seal üksikud riietusid tontideks, peletisteks, loomadeks, kaasaaidates ülevale meeleolule.

Uueaasta päev peeti rahulikumalt, ent Kolmekuningapäeval käidi hulkadena ümbruskonna taludes ja külates, organiseeriti päris korralikke „noorsoolaste rongikäike“. Mängiti enamasti piibli ainetel hommikumaa tarku ja muud. Osavõtjad olid vastavalt rõivastet.

13. jaanuaril peeti lõpu-tantsupidu ja sellega lõppesid suuremad pidutsemised.

Jah, nii oli meil „vanal heal ajal.“ Nüüd puudub aeg nii kauaseks pidutsemiseks, ent nüüdki on jõulud rootslaste suurpühad, milliseid pühitseb nii rikas kui ka vaene, lossis ja urtsikus, noor kui ka vana.

Jõulud on kõikide rõõmupühad.

Eestistand E. E.

Meie Stokholmi sõidust.

V. Ingermann ja R. Mõistlik.

3.

Meie „Eesti rahvas“ on aga õnnetuse tähe all. Meie mehed pole võtnud kaasa „pulke“. Neid pulke millega „Pulga tantsu“ tantsitakse. Pulke mis on Rootsis esinemiseks eriti tehtud — 10 mrk. tükk — ja saare puust. Taara avita, Rongikäik säätakse varsti valmis. Meie peame varsti tantsima. Pulga tantsu! Ja puuduvad 10 margased kepid.

Võetakse auto ja kihutatakse tagasi, keppidele järele. Tagasisõidul ühineb kepitoojatele (igauks sõitis ise oma kepi järele) veel viuldaja kelle „muusika hing“ ripus niidiga kaelas. Mängida ta poognaga ei saa. Ei saa kätt tõsta. Tuleb mängida à la piccicato. Seegi trööstib. Sest tantsu juht muud muusikalist vahendit tarvitada ei luba. Üks küll soovitab laulu — teine vile järele tantsida, aga tema diktaatori „ei“ kostab üle.

Sääl — kui pikne selgest taevast tuleb kellegile meelde, et tal on läinud meelest „Virus polka“, selle Eesti kenama tantsu viis.

Elu!

Elu, — kirjastavail hambul manguvad;
ellu, — tõssi hääbunud rõnguvad,
kõveraks luupainatuks saanud
selgroomao sarnases keeruvinnaš.
— Sulgfari ja farvelajad, inimluud!..

Elu! — süš sõrkides nad tammuvad, süš tüli!
Pea ettepoole viltu laiaš küürus,
alluvu pahurpidi käänatud filmi. —

Häbi! .. Seal elu, seal ütskõitsus.
— Tasa ja sala kirjseval vingel
roomates kuuled küš hing väriseb, hõõtsub.

Veel tasem süš kähinal sonib —
ja sootuks süš maamüraf pragudes käreseb.

Häda!.. häda — Inimhüüd: „hädaorg!“
— hädaorg ...

Küš hõõtsub hing vadudes.
Do! — tõuseb üles tolmuna kadudes.
Kajaštub vaid veel — hädaorg.

Hädaorg ...
Hirvitab elu. Loid lamev inimmasš.

Elu!.. ellu!.. — Süš sureb raasš.

8. XI. 27. Tallinna.

Ritti Usenberg

Tule taevast appil! Kuidas see viis ongi? Viulimängijal ei tule meelde, tantsijatel ka mitte. Nooti pole Rootsimaal ka peale ühe eksemplari ja kes teab kus seegi on. Tantsu juhataja ka ei mäleta. Vaat nüüd on häda. Pole viulimängijal õiget kätt, pole nooti, pole tantsu viitki. Iga meetriga aga läheneb auto tantsuplatsile.

„Viru polka“ elu rippus kui juukse karva küljes. Püüame omakultuurist abi võluda, ent see lausub aga, et annaks jumal häda, kui l' abi leidub. Ja leiduski.

Pöörasest kiirusest värisedes peatus auto maha jäänud õrnemasoo juures. Ilma pikema seletuseta asume pärima, et kuidas aga see „Viru polka“ viis, öeldagu vaid ruttu.

— „Tam — tam — tam — tadiram — tam — tam...“

Ja nende sõnadega jäigi see viis meele ja ei lähe säält enam kunagi vist. Võib olla ehk vast siis kui jälle oleme nii mõtlematult uhked oma mälu peale. Nüüd võisime aga „Viru polka“ ja keppide suhtes vaadata päris muretult eelolevale esinemisele. —

SKANSENIS

Skansen — see on kõik mis te iganes tahate: vürtspoest kuni teatrini ja laialdase vabaõhu muuseumini. Siin pole koht teda kirjeldada ehk olgu vast nii palju ja vaid seda osa kuhu läksime ametlikult suures, kirevas ja lõbusas rongikäigus.

Juba Skanseni väravates sai minu isamaa armastus või rahvustunne säärase ägeda tõusu, et silmist kippus lööma välja. Nende sinaste väravate kohal lehvis teiste, Rootsi, Daani, Soome, Norra, lippude keskel meie oma, Eesti lipp. Oleks tahtnud väljajooksta omast reast, haarata selle ilusa ja täitsa vastse lipu ja tõsta teda veel kõrgemale, et oleks ta lehvind üle Rootsimaa ja selle sõbraliku rahva. Egas seda poleks keelanudki keegi! Ainult oma käekõrval kõndiv õrnempool hoidis nii kõvasti-kõvasti, nagu kartes, et lähen ja jäängi hoidma seda lippu.

Pika käimise järele, mõne meetriliste peatustega, kus rootslannadega tutvusi sai sõlmitud meie „kave“ nõõpide ja nende mingisuguste rosinat abil (viimased olid hirmus mõrudad!) jõudsimine avarale platsile, mis oli määratud teise pidupäeva avamiskohaks. Siin peeti kõnesi ja tervitati meidki, kuis aru sain, sest kõne anti kõvendajate kaudu edasi nii, et kõik meie ja ühes meiega kogu maailm, kellel aga tugev vastuvõtte aparat kodus, seda võis kuulda. Siin laulis ka sajaliiikmeline kohalik segakoor mõned laulud, mis suure aplausiga võeti vastu, mõnda neist korراتi. Eesti rahvas tundis küll vähe piina, et laulukoori ei olnud kaasas, ja et lauluga ei saanud esineda, sest kurjad keeled rääkisid, et oleks meil poolgi niipalju lauljaid olnud kui sel kooril, poleks me poole halvem laulnud ühtigi.

Sellelt avangult, peale pildistamisi ja tervitusi, anti meile vaba aega umbes tunni võrra enda lambipalaviku rahustamiseks.

See tund kulus aga nii marjalt ära. „Speelmanni“ asi nõudis ikka veel lahendamist. Tema käsi-ülespoolt küünarnukki ei tahtnud kuidagi sõna kuulda, sõrmed vähe ikka töötasid veel — oli hää seegi.

Ka teine haige — vigase vasakukäe esimese sõrmega Toty oli hädas. Just nüüd „11“ tunnil hakkas selle sõrm veel enam valutama kohe nii, et otsi aga arstiabi, muidu jääb kas või sinna paika.

Ei tea kuidas mul nii suur õnn osaks sai, aga leidsin ühe härra kes mind mõistis ja selle paiga juhatajaist oli (unustasin ütle mata, et olime Stokholmi Vabaõhu muuseumis) kellel oma väike koduapteek oli ja meie haige sõrmele abi andis.

Varsti tuli aga koguneda esinemiseks ja nii kui tina tuhka, on inimesed kadunud. Otsi minupoolst kas või terve see Vabaõhu muuseum läbi. Viimaks ometi saime kokku kõik. Veel pole meie järg, kuid see tuleb pea. Kaks ümargust tantsulava, tu' andete inimestegu piiratud ootavad meie järjekorda. Nüüd alles tuli peale see lambipalavik. Pole õiget muusikat, kumba lava võtta? kas äkki lava sisse ei lange? mis on kui tantsud ei õnnestu? kuidas rahvas meie tantsude peale reageerib? — Kuid kui tuleb tund, võtad oma paarilise käekese, vaatad tal armsalt silma, ja kõik maailm on kui tuhk ja tolm sinu ees. Nüüd pole enam aega kõheleda. Meie viuldaja vabanduseks öeldakse publikule paar lepitussõna, selle peale tõusevad ja vajuvad need tuhanded käed üheks kestvaks tervitus-plaginaks ja tuhanded südamed tuksuvad meiega, et olemegi lepitatud.

Esimene tants. Peale tantsu lõppu juba ei mäletanud misugune see oli: kas „Eide ratas“ „Hiir hüppas“ või „Labajalg“. Igatahes midagi ta oli ja segi ta ei läinud, nii kui ka kõik teisedki. Puudus küll õige muusika, viiul tegi aina „piccicato“ aga publikule meeldis ta väga; mõne tantsu järele sattus publik päris marru. Viimane tants oli „Tuljak“. Oh seda lusti, kolm Rootslast viuldajat tulid abiks, seda nad oskasid mängida!

Ja kui viimane „laskem elada“ meie „prelnad“ õhku paiskas värises maa mu jalge all publiku aplausist. See oli vast aplaus! Annaks Jumal mul seda veel kord kuulda. Sisemiselt juubeldasime igaüks. Saime ju vast suurema kiiduavaldme osaliseks kui ükski teine esinend rahvas. Siis vast oli lõbu. Nüüd andis südagi järele sellele esinemiseelsele valule ja silmad läksid korraga nagu selgemaks. See silma selgus pidi aga minule ja Erkasele (Joone Jaanile ei meeldi küll need Erkased, Totid, Riksid jne., kuid järjekindluse mõttes ei hakka poole sõna pealt meelt muutma) peaaegu saatuslikeks kujunema. (Järgneb.)

MEIE ELU

Siin avaldetakse toimetusele saadet tavalisest teisem ja isiklist ilmet kandev kirjavahetus.

Kui Kohtla ja Rakverre sõideti.

Surm on patu palk! Aga mis on siis haigus? Jo ta on vist karistus väiksema süüteo eest. Ja see karistus on rängem kui ränk, kui ta paljuist plaanest ja kavatsusist armuta tõmbab kriipsu läbi.

Mõtlen uhkusega esivanemate peale, kes oli tugev vastupanekuks igale tormile, kelle vaim oli alati värske ja noor; tuleks nad hauast, valaks meie väsivate noorte hingedesse üht osagi omast endisest elujõust.

Korraga tunneksime jõudu lihastes, kasvaksime sinnähtavalt suureks ja võidaksime terve inimkonna hävitajad vaenlased.

Jõudsin arvamisele, et olen ka üks nendest õnnetumaist inimestest siin maakeral, kellele õnne päike vist kunagi ei taha paistma hakata, kuigi ta mõnikord pilve tagant välja tuleb ja nii lahkelt naeratab. . . . kuid ainult selleks, et kohe ära kaduda veel tumedama pilve taha.

Täna saabus siis oodatud päev mil ÜENÜTO linde parv sõidab teiste noortele külla. Kujutan iga üksiku linnu askeldust ja jooksu tol õhtul mis on segat rõõmsa südame ärevusega.

Miks siis mitte? Vabaneda paariks päevaks pealinnast, argipäevastest muredest, välja talve loodusse, kus nii kauge, avar silmaring, kus vaba tee lennuks. . . . paljude ilusate muljete ja uute sõprade juure.

Hiiugas kah minul sügisest saadik see päevakene päevaraamatus. Kujutasin sinna saabumisel hõisata: „Tere siit nrs! Teid „tulid“ külastama Tallinna nrs! andkem kätt ja olgem rõõmsad!“

Ja nüüd! Kas keegi teabki, kas keegi tunnebki vaest lindu, kes pidi ilma jääma kõigest tollest hüvest.

Kõrvu kostab nii kutsuvalt äramineva sõidu vile: me rõõmus linde pere sõidab, ah — kui süda kihvatab kirjeldamatu valust; teen akna lahti, kuulen veel veduri rasket ähkimist ja rong kaugeneb, kaugeneb. . . Tuule õhud ruttake, viige tuhat tervist ühelt mahajäejalt kurvalt linnult.

Tallinn, 25.XI.27.

Kuidas sa „Uritulde“ satud.

Tarvitseb hüüda mõni „bravoo“ ja juba seisab su nimi suurte musta tähtedega „Uritules“. Olgu pääle. Trükitagu mu nimi siis veel kord ja suurte ja musta tähtedega. Nüüd aga juba tõsine arvustus.

Nooruse laul.

Kõmiseb kiirelt üle maa
helisev laul,
kõlisev laul.

Ei vaiki ta iial saa. —

Ja lillede lõhnes ta tõuseb-vaob,
hinges tärkab,
elule ärkab

nii võimsalt, et mure kõik kaob.

Me nooruses laulame õnne,
meis julgus ja rõõm,
veel sõõm ja sõõm! —

ei hirmu, ei karust nii tunne.

Me tormame avarus-teid
kui mühisev meri, —
et hõiskab me veri
ja võidame raskuseid. —

Jartun, 5XIII. 27. Edy Lätti

Bravoo võib ju „Uritulele“ hüüda, sest on ju päris tänuväärt töö, mida ÜENITO on ärateind. Päris huviga loed kõike neid reisikirjeldusi, meeste võlumise õpetust jne., naerda saab päris südamest kohe ja pilte näeb ilusaid. Ainult need tihedad jutumärgid on mulle tüütavad. („Kah muljeid“ Urituli 1) päris kubiseb neist). Siis tunduvad mulle labasena üteldud: „tropic“,

„ahvikiirus“, „schengime“, naiseraasuke. Ja tihti „minu naine“ ja „minu naised“. Minu arvates tuleks siin leida ilusamaid väljendusi. Ütleks veel, mis need noorsoolased nende kalade eest nii väga hoolitsevad, (niihästi „Meie Stokholmi sõidust“, kui ka „Kilde viimaselt Stokholmi matkalt“) ja kui nad seda teevad, siis milleks seda kirjutada. H. H. kirjutab mõlemis Uritules päris ilusti. Siis meeldis mulle Uritules Nr. 2 — 3 A. J. kirjutus August Kitzberg. †

Ja siis . . . katsusin olla korralik noorsoolane ja tutvust teha nende ÜENÜTO liikmetega. Küll ma nende biograafiaid lugesin ja uurisin, tahtsin päris pähe õppida, lõpuks olid kõik segi: nimed, numbrid, elukohad, õppeasutused, „Päevalehed“, „Vaba Maad“, „Urituled“, Urikid“ jne. (On ju hirmus, kui sa ei tea, et noorsoolane N. N. loeb Päevalehte aga mitte Vaba Maad.) Ja nende teadete ja piltide kogumiseks käidakse ringi suure riiu, ähvarduste ja hirmutustega. Lubatakse ülesotsida, kas või armsamale igaveseks mälestuseks kingit pilt ning kõige pühendusega anda neegripoiste kätte. Lähed siis, ei jooksed päris, pildistaja juure, palud, et juba homseks sulle pooltosinat pilte valmistatakse (läheb ehk igas numbris vaja), kirjutad siis väriseval käel oma nime pildile, annad mõne teategi enda üle, ja varsti võid siis rõõmu tunda, sa oled sattunud Uritulde. Ja ikka päris tõesti rõõmu, sest teab kuhu „tulde“ sa muidu oleks sattuda võind.

Jäetagu ometi igäühele rohkem vabadust. Milleks sundida inimest avaldama seda mida ta ei taha? Kellele seda vaja?

Marta Einberg.

NRS! NRS! NRS!

Ärgu jäägu see hüüdjaks hääleks kõrves !!

Kõige kohasem uueaasta kink
noorsoolaselt noorsoolasele on

„URITULE“ AASTALELLIMINE

Tellige „Urituld“! Levitage nooruslõõma kajastavat leeki! Pidagu meeles igäüks, et ta on väljas kõikide eest! ÜENÜTO — see on kõik ühe eest! Äрге olge tume täpp, surnud kannel, katkend keel sel kandlil.

Noorpõlv-tulevik — oleme meie! — —

Talituse Musta Kassi kiri ühele loiule noorsoolasele.

Tallinnas, 14. detsembril 1927 a.

Lugupeet noorsoolane!

Lubame endale paluda Teie paariminutilist tähelepanu. Teil pole vist mitte päris võõrad meie noorsoo harrastused ja ettevõtted, kuna ju vähemalt väliselt seotud olete nendega kui ÜENÜTO pere liige. Meie ei tea kahjuks, kui võrd Teie sisemiselt end sellega sidunud olete, kuna kõik meie katsed sellel alal kahjuks on seni jäänud tagajärjetuks. Eriti torkab see silma Teie leiguses meie perekonna ajakirja „Uritule“ suhtes: Te pole meile teatanud omi soove tema suhtes, pole meile vastanud, kuis ta Teile meeldis, pole teda toetanud ka aineliselt.

Minnes välja arvustusist, mis meile osaks saanud ajakirjanduse poolt, võime öelda, et „Urituli“ pole sisuliselt sugugi nii halb, et ta Teie täielikku ignoreerimist oleks ära teeninud. Vastuoksa, ajakirjandus (n. „Postimees“) on tema äramärkinud kui huvitavama ja omapärasema noorsoo ajakirja, soovides, et see noorsoo ettevõtte jääks püsima kesk tänapäeva mehaniseerund ja pahede all kannatavat ümbrust.

Ka vanema põlve nõudmised ÜENÜTO kui suurema ja ettevõtlikuma noorsoo organisatsiooni vastu on suuremad kui ühelegi teisele. See on nõudnud suuri pingutusi ühingu eesotsas seisvailt noorsoolasilt võitluses majanduslise kitsikuse, närususe ja vaimlise loiduse vastu. Loomulik, et ses võitluses osa raskusist, kui mitte teisiti, siis vähemalt moraalselt langeb ka üksikute liigete pääle. Ja oleks häbistav, kui noorsoo ridades leiduks desertööre, väejooksikuid, kes püüavad põgeneda väikesist raskusist mida see võitlus neile paneb peale.

Tulles tagasi „Uritule“ juure, kinnitame Teile, et suurim raskus langeb meile just majanduslisel frondil. Kutsume Teid kaasa selles võitluses. See ei nõua Teilt just paljut. Ainult 25-margalist väljaminekut iga kuu. Ja seda ju mitte asjatult. Väärtus, mis sellega saavutetakse ületab selle pisukese väljamineku kümnevõrdselt.

Tundes Teid kui kõigiti lugupidamisväärset noorsoolast, ei tahaks meie Teist mööda minna sarnasel kombel et Teie arve lihtsalt korstnasse kirjutamisega kustutaksime. Võib ju olla, et Teie isiklikud majanduslikud tingimused praegu sugugi kerged ei ole, misprast jääme ootama Teie kirjalikku läkitust:

1. Kas on „Uritule“ senine hind (25 mk. nr. pealt) Teile majandusliselt koormav?
2. Kui suurt hinda oleks Teil võimalik maksta „Uritule“ eest?
3. Kui kaua peaksime lahtisena Teie arve pärast üksiku numbri väljasaatmist?
4. Kas oleks Teil võimalik „Uritulele“ toetust määrata ju kui suures summas:
a) igakuulist, b) ühekordset?

Meie ei või iseennast mahasalata, meie ei või allavanduda neile raskusile, mis meid tabanud, meie peame võitma! Teie lahkete vastust lootes jääb

oma täielise lugupidamise kinnitusega

Must Kass

„Uritule“ talituses.

Toimetuse märkus: Loodame, et virgad noorsoolased Musta Kassi meie vahelt läbijooksta ei lase ja kiiresti ise vastavad järeldused teevad.

TOIMETUS.

TELLIGE „URITULD“

vähemalt poole aasta peale. Tellimisi võtavad vastu uuest-aastast alates kõik Vabariigi postkontorid. Hüüame Teile kui noorde metsa — kajastagem vastu !

*

Korstnen algab ilmumist alles uuel aastal, kuna mõne asjaomase poolt seda on palutud.

Ärge pange pahaks!

Talituse Must Kass.

ÜENÜTO rattavõistlusilt.

Rattasõit on meil üldse juba kord alaks millel puudub püsiv element. Ma ei mõtle siin igapäevaseid „vokivuristajaid“ (vabandage ütelist!) — ei, sarnaseid leidub meil tuhandete viisi. Ma mõtlen peajasjalikult neid entusiastide, kel armas kuulata tulises kihutamises kõrvust mööda vihisevat tuule puhangut ja rattale omaseid kõrvalhäälinguid.

Vaatamata sporditoimkonna loidusele rattasõidu vastu jõuti lõpuks siiski niikaugele, et otse tuluõhtuliselt ilusal päeval, 17. IX. 27 a., alustatigi ÜENÜTO traditsiooniliste III-ate esivõistlustega rattasõidus. Osavõtjad kõik puha uued, ei ühtki tuttavat „vana kala.“ — Meesalad sooritati kahel laupäeval tuues esile uusi suurusi: Villbergi ja Valdmanni. — Esimene neist ütles enese Ingliste poolt mehe olevat ja lubas lüüa kõik ÜENÜTO rekordid, millisest lubadusest ka täitis $\frac{3}{4}$ protsentidega. Teine samuti meeldiv sportlastüüp. — Järgnesid kaadris B. Keller, R. Pärnpuu, R. Hollmann, G. Rätšnik, B. Palm j. n. e.

Võistluste krahh aga peeti siiski väheste teadmisel, n. n. naisvõistlus — millest osa võtma pidi 3-4 võistlejat, kuid kohale ilmus ainult prl. Helga Peet. Ajamõõtmisel tuli viperus (nagu ikka kui asjasse segatud ka üks professor), et ajaks kuulutati 1. kilomeetri sõiduks 2:54,0. Kellegil tekkis siiski kahtlus selle „õige aja“ sisse, kuna isegi jookstes saab rutem. Võetegi siis veidi hiljem uued „lõpuvõistlused“ ette eelmistes tingimustes — ja vaata imet, kõik kellad näitasivad rekordiliselt: **1:51,4!** mis uus ÜENÜTO rekord.

Ei jäänudki meile siis muud üle kui B. Kelleriga tunnistada võistlused lõpenuks. Lõppotsusega saadeti ka „professor muidugi kuu peale — aga ise läksime mängima tennist.

R. Pärnpuu.

Must Kass! Must Kass! Must Kass!

Kõigile, kõigile, kõigile!
on sissetulnud järgmine teadaanne:

Mina, Nugis Kilde, kelle elukoht „Uritule“ talitusele teada, kohustun maksma iga korstnasse kukkunud noorsoolase pealt „Uritule“ heaks viis (5) marka valuraha. (Järgneb allkiri)

Olgu see Sulle õpetuseks.

„Uritule“ Must Kass.

PEREKONDLIKKE TEATEID

ÜENÜTO LIIKMETE NIMEKIRI 2.

Manfred Berg

Villem Ellberg

Edgar Eik

15) **Berg, Manfred**, sünd. 21. III. 07. Lõpetas Tall. Poegl. Realgümnaasiumi. Praegu kaubandusteaduse üliõpilane, korp. „Kaljula“ rebane. Oma sõnade järgi olla naistekütt ja tantsulõvi. Liikmeks 1926 aastast, huvideks kergetõustik. ÜENÜTO kaugushüpe rekordi omanik (6,22). Elukoht Jaama 14, Nõmmel.

16) **Birk, Regina**, sünd. 8. X. 11. Tall. Tütarl. Kommertsgümnaasiumi lõpetaja. ÜENÜTO võrk- ja korvpalli naiskonnas 1926 aastast. Huvialad korvpall, poks ja „kint“. Kirjandusest loeb eriti psühholoogilisi romaane kui ka Courths-Mahlereid. Ajalehist loeb Päevalehte, Vaba Maad, Rahva Sõna, Uudislehte; ajakirjast Ronka, Noorusmaad, Spordilehte, Urituld. Peale ÜENÜTO veel KNNÜ vileühingu liige. Elukoht V. Pärnu m. 8—2.

17) **Birkan, Helene**, sünd. 12. V. 09. Lõpetas s. a. kevadel Tall. Tütarl. Kommertsgümnaasiumi. Huvialaks võrk- ja korvpall. Võrkpalli naiskonnas 1926 aastast. Elukoht Falkpargi 27—12.

18) **Eero, Roosi**, sünd. 13. VII. 03. Kolledži õpilane. ÜENÜTO liige 1926 aastast; huvialaks kirjandus. Elukoht Tähe t. 4—10.

19) **Eichenbaum, Harry**, sünd. 1. I. 91. Haridus keskkooli, ajakirjanduse tegelane. ÜENÜTO liige 1925 aastast, huvialadeks kirjandus, male ja omakultuur. Elukoht Kaupmehe t. 6—9.

Regina Birk

Helmi Grünberg

Voldemar Bednardšik

20) **Eik, Edgar**, ÜENÜTO kirjatoimetaja. Liige 1924 a. saadik, juhatuses teist aastat. Sünd. 29. XI. 02. Lõpetanud Tall. linna poegl. humanitaargüm. 1922 a. kevadel. Samal aastal astunud Tartu ülikooli, esialgu õppinud keeleteadust, pärast õigusteadust. Viimase teaduskonna lõpetanud käesoleval aastal. Juhatusel liige veel Tall. Esperantistide ühing. „Esperos“, E. Esperanto Liidus, Esperanto Instiduudios; vilistlasena Tartu Akademiil. Esp. ühingu. Poliitiliselt erapooletu; mitte kosmopoliit ega rahvuslane. Poliitilistest ajalehtedest loeb järjekindlalt: Päevalehte, Vaba Maad, Kaja, Rahva Sõna, Postimeest. Ajakirjadest loeb: Riigi Teataja, Sõdur, Üliõpilasleht, Kodu, Rootsi „Kustbon“, Esperanto „Informaj“. Praegune elukoht: Suur Laagri 4—8.

21) **Einberg, Marta**, sünd. 5. X. . Lõpetanud Tall. Tütarl. Kommertsgümnaasiumi. ÜENÜTO liige 1924 aastast, end. juhatusel ja praegune kirjandustoimkonna liige. Eluk. Luise 30—2.

22) **Einberg, Ilse**, ÜENÜTO segakoori liige.

23) **Elberg, Villem**, sünd. 11. IV. 07. Tööstuskooli haridus. Mängib ÜENÜTO jalgpalli meeskonnas 1926 aastast. Peahuvideks kergetõustik. ÜENÜTO 100, 200 ja 400 meetri rekordide omanik. Elukoht Vene-Balti 106—31, Koplis.

24. **Elberg, Raimond**, sünd. 2. X. 04. Veneaegse keskkooli haridus. Liige 1927 aastast; huviala jalgpall. Elukoht Vene-Balti 106—51, Kopli.

25. **Ellerberg, Ella**, sünd. 26. VI. . Keskkooli haridus. Riigiametnik. Liige 1922 aastast, huvialad näite- ja kirjandusharu. Elukoht Tähe tän. 7—15.

26) **Ennemuist, Olga**, sün. 28. 28. III. omab keskkooli hariduse; kontori ametnik, liige 1924 aastast, ÜENÜTO segakoori

liige, huvialad muusika-, kirjandus-, näite- ja omakultuurharud. Elukoht Jakobsoni 2-v—4.

27) **Enden, Alfred**, sünd. 17. XII. 07. Mängijaks ÜENÜTO jalg- ja jääpallimeeskonnas 1926 aastast. Elukoht Heina 29—3.

28) **Erdmann, Max**, sünd. 1. X. 10. Mängijaks ÜENÜTO jääpallimeeskonnas 1926 aastast. Elukoht Härjapea 20—4.

29) **Epstein, Leo**, sünd. 23. III. 10. Kooliõpilane. Liikmeks astunud novembris 1927 a., huviala sport. Elukoht Vilmsi 9—9.

30) **Everst, Ulrike**, sünd. 12. VIII. . Keskkooli haridus, konservatooriumi õpilane, postiametnik. Liige 1927 aastast, huvialad muusika, kirjandus ja omakultuur. Elukoht Kotsebue 13—6.

NOORSOO TÖÖMAILT

RINGVAADE MUJALE MAAILMA

Põhja Ameerika Ühisriikidest.

„*Amerikan Federation of Youth*“, kes on suutnud suurema osa New Yorgis tegutsvaid noorsoo ühinguid ense ümber koondada, pidas hiljuti oma esime kongresi *International House* ruumides, New York Citys. Osavõtsid üle 200 saadiku enam kui 50 organisatsiooni poolt. Võeti vastu järgmine resolutsioon: „Ameerika Noorsoo ühenduse täiskogu, soovides näha noorsooliikumist, mis ühendaks kõiki noorsoo organisatsoone võitluses militarismi, imperialismi ja lastetöö vastu, kohustab ühenduse keskjuhatust väljatöötama noorsoo probleeme käsitava haridus töö juhtnõore massiliste koosolekute, demonstratsioonide, avalikude teadaannete jne. näol, et tagajärjerikkalt ka saavutada oma sihti noorsoo huvide kaitses“.

„*Fellowship of Youth for Peace*“ ühines ameerika „*Fellowship of Reconciliation*’iga“, millise noorte sektsioonina ta tegutses 1924a.

Briti noorsoo ühendus.

(*British Fedration of Youth*) on viimasel ajal tunduvalt kasvanud. Ühendusel on praegu 20 osakonda 100.000 liikmega. Ühendus on oma eesmärgiks võtnud Briti noorsoo ühendamise rahu ja teiste ühiskonnaa huvide töös, koguda ja levitada teadmisi noorsoo töös ja töötada käsikäes kõikide maade noorsoo organisatsioonidega rahu ja vastastikkuse arusaamise ja sõpruse hääks.

Ühenduse poolt on väljatöötatud noorustöö programm (*Youth's Charter*), mida levitatakse inglisis ja esperanto keelsena. Ühendus on pidanud seni 100 koosoleku ümber ja korraldas läinud suvel Rahu nädala. Rahvusvaheline läbikäimine on ühendusel 19 maade noorsoo organisatsiooniga.

Saksamaa noorsoo organisatsioonid,

jagunesid läinud aastal „*Jugend-Führer'i*“ järgi järgmiselt: kato-
liklik noorsugu 1.300.000 liiget, rahva noorsugu 600.000 l. protes-
tantlik noorsugu 500.000 l., kodanline noorsugu 500.000 liiget,
vaba noorsooliikumine 80.000 l., kodanline spordiliikumine 1.000.000
liiget töölisspordi liikumine 400.000 liiget. Kokku 4.380.000
organiseerunud noort.

Freusburgi konverentsilt.

Läinud suve 30 juulist kuni 8 augustini peeti romantilises
Freusburgi lossis Siegi jõe kaldal Reinimaal rahvusvahelist noorsoo
konverentsi. Avamispäeval tervitasid kongressi; ameerika, hindude,
eestlaste, inglaste, austerlaste, hollandlaste, taanlaste j. t. esitajad.
Tervitused öeldi tervitaja emakeeles, mis saksa prantsuse ja inglis-
keele tõlgiti. Ameeriklased ja tšehhoslovakid tarvitasid tervitusel
ka esperanto keelt. Konverentsi ajal peeti rida rahvusvahelisi
kursuseid, loenguid ja noorustöö näitus. Järgmine samane kon-
verents otsustati ärapidada Hollandis. 1928 aastal.

Rahvusvaheline noorsoo rahu kongress 1928 aastal.

Kongressi korraldav komitee pidas omi istanguid Inglismaal
läinud juunis. Istungist võtsid osa inglise, prantsuse, austria ja
hollandi esitajad, kuna Põhja Ameerika ja saksa esitajad omad aruan-
ded ja ettepanekud kirjalikult esitasid. Nõupidamisel otsustati kong-
ress ärapidada 17 — 26 augustini 1928 a. Ommenis (Hollandis.)

Kongressist võiks osavõtta ainult noorsoo ühingute poolt
seaduslikult valitud esindajad üldse umbes 500 isikut, ligikaudu
järgmiselt jaotudes: Euroopa 350, 100 Ameerikast ja 50 Aasiast,
Aafrikast ja Austraaliast.

Kongressil töötaks 5 komisjoni, kelle otsused ja ettepanekud
estietakse kongressi täiskogule. Päevakorras seisab ka üleilmilise
noorsoo ühenduse (föderatsiooni) loomise küsimus.

„*Esperanto Junularo'st*“.

* * *

YENY-l on oma S. Paolo osakond Ameerikas. Hiljuti on
ka Soome noorsoo liit saand omale liikme uues ilmas Torokto-
linnas- kus elab kuni 4000 soomlast. Uuel noorsooyhingul on
juba üle 100 liikme ning tegevus väga elav. „Pyrkija“

Soome Noorsooliidu tööst annab kujuka ylevaate äsja ilmud aastaraamat „Suomen Nuorisoin Liiton vuosikirja XX“. Raamat sisaldab 60 pilti ja rohkesti statistilist materjali. Väljaandja Soome noorsooliidu sekretär Martti Alpiranta. Raamatul on 320 lehekylge ja hind 28 soome marka,

*

Soome noorsooliidu rahvaylikool algas tänavu tegevust omas majas üle 30 noorega. Tegevus on õige vaheldusrikas. Asutuse toetuseks on käimas yleriikline võiduloosimine.

*

Rootsi omakultuuriline noorsooring (Sv. Ungdomsringen fyr Bygdekultur) avaldab hoogsat tegevust. Uusi osakundi ja ringisid on tekkima yle riigi. Uuel aastal-2-3 jaanuaril peetakse uues Wik rahvaylikoolis noorsoojuhtide kursused. Päsvakorral omakultuuri ja koduymbruseuurimise mitmesugused ylesanded. Ringi kulul on ilmud rahvatantsude õpperaamat „Läroboken'i Svenska Folkdanser“. Oma ajakiri „Hembygden“ algab kahek-sandat aastakäiku.

*

Kirjavastused:

E. L. Tartu. Osalt leiate väikeste muudatustega. Liig vähe selgust, vähe täpsust, vähe plastilisust. Saadame tagasi. Püüdke täiuslikuma väljenduse ja sisu selguse juure. —

„**Jorh**“ **H.** siin. „Kuni korstnani“ jääb järgmisse numbri.

L. L. Siin. Teie „karrikatuurid noorsoost“ pole seda mida näitab pealkiri. Saadame tagasi, vast lasete neid Voronovi juures opereerida.

„**Sinipiiga.**“ Siin. „Kuidas mehi võlutakse“ on ikka päris tõesti kohe teaduslik töö. Soovitud loengu kui ka muu kohta leiate andmeid kirjandustoimkonna teadete hulgas.

„**Spordipiiga.**“ Meie teades on naissportlased ikka kaunis loiid. Sporiklubi pidu oli täitsa kinnine ja teatavaks teht vaid nende isiklisile tuttavaile. Seni kui me ei tea kuis asja avitada, ei saa ka veel öelda oma „kõva sõna“. Kui lubate anname kirja edasi spordiklubi juhatusel.

„**Huvivaene**“: Muidugi oleme pööranud enne asjaomaste eneste poole. Vastutulematus oleneb tihti nende ükskõiksest iseloomust ehk enesetunde liigsest kõrgepingest.

Paljud: Täname antud vastuste ja andmete eest.

TEADAANDED, KORRALDUSED, RINGKIRJAD

Siin avaldatud teadaanded loetakse liikmeile kätteantuks ilmumispäevast arvates.

I. ÜENÜTO Juthatus teatab:

1) **Vana aasta õhtu ja jõulupuu** korraldatakse traditsiooniliselt selle aasta viimasel päeval, s. o. 31. dets. Pikk t. 69. Algas kell pool 9 õhtul. Aset leiavad ka omavahelised kingitused. Osavõtte maks liigetele ja nende külalistele Mk. 75.— Tantsud moodsad kui ka muistsed. Mängib trio.

Kõiki noorsoolasi ja nende külalisi palutakse kaasa tuua tingimata ühe nimeta kingituse; kes seda ei tee selle juure jõuluvanat õnnesooviga ei lasta. Peale seile võib edasi andmiseks kaasa tuua nimelisi kingitusi. Kingitused antakse ära õhtu korrapidajale, kes toimetab nad edasi jõuluvanale.

Kutsekaardid saadaval osakonna büroos ja liigetelt.

Kõik noorsoolased ilmuvad traditsioonilisele jõulupuule ja toovad kaasa omad tuttavad!

2) **Liikmemaks 1928 a. peale** on kindlaks määratud osakonna peakoosoleku otsusel Mk. 110.— alammäärana. Maksu võetakse vastu ka enne vana-aasta õhtut. 1928 a. liikmekaart nr. 1 antakse vana-aasta õhtul enampakkumisele. Nrs! nrs! kasutage juhust, et saada *ÜENÜTO esimeseks noorsoolaseks.*

II. Spordiklubi teatab:

1) Spordiklubi ruumid asuvad Tatari tän. 17-1. Ruumid on tarvitada esmaspäeviti, teisipäeviti, neljapäeviti ja reedeti kella 5—9 õhtul. **Ping-pongi** mängutunni hind on 20 mk.

2) **ÜENÜTO suusavõistlused** korraldatakse 1928 a. jaanuaris Liivametsa sihtteil kahes sõidus: lagemaa ja murdmaa. Suusatajaid palutakse treeninguga alata! Lähemad teated eriti.

III. Maletoiakond

tuletab nrs! nrs! meele, et maletamiseks on tarvitada „Uritule“, ruumid Rataskaevu t. 22 neljapäeviti kella 1/27-10 õhtul. Ruumid asuvad saalist läbimindes paremat kätt. Saalis tantsjaid kohates palutakse mitte heituda.

IV. Kirjandustoimkond teatab

1) **Kirjandusharu 1928 a. tegevushooaja pidulik avamine** teisp. 10. jaan. 1928 a. S. Insarovi ruumes Viru t. 3.

Kavas: a) Sissejuhatus, b) viiuli ettekandeid, c) laulud (soolod, duett ja kvartett). d) Tantse, e) luuletusi ja humoreske (algupärandeid) Juhan Jaigilt, Ago Jõgerilt, Voldem. Vendtilt — *Els Vaarmanni, L. Paberiti ja Hugo Lauri* ettekandel.

f) TEADUSLIKOSA: „*Kuidas naised võlutakse*“, loeng võimalikkude demonstratsioonide ja näidetega. g) Selskondlised ja rahva mängud, tants, raadio. Sissepääs liikmetele ja nende külalistele vabatahtlise maksu eest. Algus kell 20.20, lõpp 0.10.

2) Kirjandustoimk. on jaanuari kuu kavas järgm. ettevõtted:

a) **A. H. Tammsaare teoste õhtu** Estonia kontsertsaalis. Kaastegevad ÜENÜTO segakoor, A. Pappmehl, E. Villmer, H. Gleser, A. Lauter, H. Laur j. t. Kava järgi seatakse lavale üksikuid pilte „Tõest ja õigusest“, üks vaatus „Juuditist“ j. t.

b) **Lüürika, huumori ja muusika õhtu**, IV valik, L. Tütarlaste kommertskooli aulas. Kaastegevad Hilda Gleser, Els Vaarmann, Ants Lauter, Hugo Laur j. t. Kavas: Kahe möödunud aasta parimaid luule ja huumori teoseid.

c) **Loenguid:** „Ülevaade India religioonist ja filosoofiast — „Schnani-Joga“ ja „A. H. Tammsaare looming“ — V. Vendtilt.

3) Kirjandustoimkonna kokkuleppe järgi Tallinna Kirjandusseltsiga pääsevad ÜENÜTO kirjandusharu liikmed tasuta viimase poolt korraldatud kirjanduslistele loengutele.

4) Erakorralised teadaanded on liigetele saadetud 4. XII ja 17. XII. (ühes ankeetlehega).

ÜENÜTO jnhatus, Spordiklubi toimk., Kirjandustoimk.

Kuidas mehi võlutakse.

HILDA VAHTRIKU populaar-teaduslik loeng. Ettekannud VOLD. VENT.
3. Illustreerind FLÖ.

Väga tähtsat osa etendab armumängus jumalagajätmine. Kui tahate näidata, et saatja teile meeldib, vastake käesurumisele ja jätke käsi seniks kavaleeri pihku (viimase vastupanekust hoolimata) kuni ta asjast aru saab ja selle õrnalt tõstab oma huulte lähedusse. Kui Teile saatja ei meeldi ulatage talle kinnastet käsi ja küsige pilgates: „Mu Härra, mis huvi pakub Teile koeranahka suudelda!“ Igatahes tuleb silmas pidada, et Teie viimasena kätt pigistate, muidu ei tule talle meelde teid uuele kohtamisele paluda. Kui ta küsib: „Kuna jälle näeme?“ vastake: „Kes teab!“ tehke siis liuglev poolpööre paremale, pääd vähe alamale lastes, punastage pisut ja küsige õrnal sosinal: „Kus kohas?“

Peale muu tuleb arendada ka vaimlisi omadusi. Selleks peab lugema palju ja hoolega, käima teatris, loengutel ja muidugi mõista ka ballidel.

Ajalehis tuleb läbilügeda kõigepealt õnnetused ja kuritööd, mood ja elu ning kuulutused. Kui leiata sellase kuulutuse, et seda valget ehk mustaverd daami, kes istus ehk jalutas selle ja selle härra või daamiga selles ja selles kohas ehk tänaval — palume teatada s. l. t. „Rudolf Valentino on surnud, elagu Rudolf Valentino“ all — istuge kohe laua taha ja kirjutage vastus, mis algab sõnadega „Austet härra, olete minust võõriti arusaanud, kui arvate et ma sellase kuulutuse peale vastan j. n. e. j. n. e. — Siis lõigake tähendat kuulutus ajalehest välja ja käige läbi kõik oma tutavad ja sõbrannad, peatage neid tänaval, trammis ehk möödasõitvas autos ja tundke kahjurõõmu sellest kadeduse ja meelepaha tormist mis esile kutsub nendes Teie teadaanne.

Loengutel käies, mis harlikult lõpevad vaielustega võtke aluseks teesis, et naine on mehele alati inspiratsiooni lähtekohaks. Selleks istuge härrade lähedusse ehk sarnasesse kohta, kus hästi väljapaisavad Teie jalad, katsuge naerda tihti ja huuli niisutada keelega. Varsti märkate, kuidas sellase inspiratsiooni mõjul meeste vaimud teravnevad ja nad väljatoovad osalies vaielusiski kõik oma vaimukuse ja teravmeelsuse tagavarad.

Olles vaimliselt ettevalmistatud hästi tuleb Teil astuda võitlusareenile täies varustuses, kasutades kõige pealt meelitust või komplimenti. Mehed armastavad ülekoige meelitusi ja peavad sellast naist vaimliselt väga kõrgeks ja hingeliselt ülipeeneks kes oskab meisterlikult kõditada nende iseteadvust. Näiteks: „härra V. olen armunud Teie nimesse: käe ja südame tooksin ohvriks, et omada sarnast nime kui Teilgi.“ — „Johannes, küll on su käed tugevad ja õrnad, terve öö ei rastsind ma magada selle külje peal kust toetasid mind tantsimise ajal!“ — „Härra J. Teie juuksed on mulle hakanud pähe nagu kevadine õhk kuuvalgel, ma ei igatse muud kui surra silitades neid,“ — „Härra V. mulle meeldib Teie tõsine olek ja need sügavad kortsud Teie otsaesisel. Mu Jumal! Teil on peas hallid juuksed, Teie kannatate . . .!“ j. n. e. j. n. e.

Olete meelituse abil mehe silmis leidnud armu, kutsuge ta oma juure lõunatama. Pidage meeles, et tee mehesüdamesse käib kõhu kaudu, ja kus mees korra on saanud hästi süüa, sinna tuleb ta ikka jälle tagasi. Selleks saatke talle kiri, kuid ärge laske ümbriku läbiimbuda prae lõhnast, nagu mõned soovivad, sest ei armasta mehed, et nende südamosaladusi demonstreeritakse avalikult.! — Olete saanud vastuse, omage paljuütlev näoilme ja teatage sellest emale. Ema võtab siis kulud muidugi oma kanda ja triigib ära Teie kleidid, sukad, et cetera, ilma et oleks tarvis kuulda igavesi etteheitteid koolitet tütardest, kes ei viitsi teha midagitki.

Järgneb.

Kõik noorsoolased
ostavad oma jalanõud

V. INGERMANN'I

saapakauplusest
ESTONIA PUIESTEE 11

— — —
Kalossid ja botikud
„Tretorn“ ja „Kontinent“ odavamad
kui kuskil mujal

SOODSAD MAKSUTINGIMUSED

Uus saadus
ilusamaid, villaseid

jakke, pullovereid;

käekotte ja sukki, sokke

soovitab

K-m. G. Lilienthal

Jaani t. nr. 6-8 (Krediitpanga maja)

Väljaandja: Ülemaaline Eesti Noorsoo Ühendus, Tallinna Osakond.

Vastutav toimetaja: Ago Jõger.

Toimetuse ja talitus asub Rataskaevu 22.

Toimetuse kõnetund esmaspäeviti kella 19 — 20.

Talituse tunnid esmaspäeviti ja neljapäeviti kella 19 — 20.